

rabili pri sandalih, da so med njima potegnili skoz ermen. Petlje so dosti večje nego jih pletemo dandanašnji, torej se sklepa, da so se posluževali mnogo debelejih pletenk, najbrž lesenih. Peta je sestavljena jako umetno in celo različno od današnje.

Pisateljic in žurnalistk je na Francoskem okoli 2150, umetnic, ki se pečajo s slikarstvom in kiparstvom je 700. Med pisateljicami je 1000 novelistk, 200 lirskej pesnikinj, 150 pisateljc pa na pedagoškem polju.

Bolonjski častnik Tesoro je vprašal dramatičnega umetnika Novellija, kaj misli on o kritiki. Dobro znani umetnik je odgovoril :

„Kritika, kakor pravi Dumas (oče) v svojem Kean-u, je edina prava voditeljica za umetnika, ki je veden, a ne napihnjen od prazne in krive domisljavosti ; ali ta kritika mora biti poštena, odkrita in kompetentna za umetniške študije in za ljubezen do umetnosti.“

Ena sama njena pravična opazka velja več nego vse o dobravanje in ploskanje ; kritika popravlja nedostatke, a hvala mnogokrat škoduje“.

Besede, katere je izrekel takov umetnik (Dumas), pač ne veljajo za čas od danes do jutri, ampak so vedno zlata vredne.

Naj bi se pač uvaževale tudi v Slovencih !

Jednakopravnost z možkimi, kakeršne si najbrž niti naša „Danica“ še ni napisala na svoj prapor, vlada v severni Ameriki, kjer je nad 600 žensk nastavljenih v (protestantskih) pridigarskih službah.

Mis Hamilton doktorica v Afganistanu. Mis Hamilton, doktorici medicine iz Škotskega je pondil Emir afganistanski službo v svojem glavnem mestu Kabul. Ona je Emirov domači zdravnik ter deluje tudi sicer jako veliko za prosveto tamоšnjega ljudstva. Tako n. pr. je upeljala v vsem Afganistanu s knezovim privoljenjem cepljenje koz, kar se dosedaj niti v vseh evropskih deželah ne dogaja.

D O M A .

Praktični nasveti za nakupovanje, za uporabo in za pripravo gorenja. Meso dobre klavne živine ima kratko, nežno vlaknovino, jedrnato in čvrsto tolščo in lepo rudečo harvo, dočim je meso nayadne živine temnordeče, vlakna pa ima dolga in debela.

Po beli tolšči sklepa se skoraj zanesljivo na volovsko, po rumenej pa na kravje meso, ki ni toliko vredno.

Čas, kako dolgo se mora meso kuhati ali peči, to je odvisno od velikosti in kakovosti kosa, in tudi od tega, kako dolgo je visela zaklana

žival. Tudi letni čas ima vpliv. Poleti se prej skuha ali speče nego po zimi. —

Meso mlađe živine da kalno juho in ni tako redilno, kakor ono stare klavne živine.

Preveč mastno meso da prazno juho. Za kuhanje pripravljeno meso naj se samo hitro umije, nikakor pa se ne sme pustiti delj časa v vodi.

Z mrzlo vodo zalito meso da močno, dobro juho, če pa se meso dene v toplo vodo, je meso boljše.

Počrez rezano meso je mehkeje, nego če se reže po dolgem, kakor leži vlaknovina.

Juha, katera se namerava shraniti za drugi dan, naj se le malo soli, kajti solna delca se bolj čisto raztopé v delj časa stoječeju juhi, so-sebno ko se drugi dan opetovano segreje.

Kompot iz suhih fig prav dobro služi v slabih sadnih letinah, a se le malo pozna. Kakor drugo sadje, kuhajo se i fige s ploščicami od citrone. Če se hoče, prilije se tudi lehko malo vina. Sladkorja ni treba dosti, ker so fige tak precej sladke. Tako kuhan kompot se mrzel prinese na mizo.

Listnica uredništva.

F e d o r S o k o l Vaše pesmi in tudi Vaše pismo je napravilo name najboljši utis. Glede pesmi Vas bo naš pesnik kritik prav gotovo vesel, radi modrega pišma sem Vas bila vesela jaz, kajti zraven talenta imate tudi obilo zdravega razuma. V Vašem pismu ni nič one ošabnosti, katero kažejo drugi taki „mladi“, če so le enkati tiskani v „Zvonu“. Tudi jaz spoznavam „Zvon“ za avtoriteto, a zato še ne sme, kdor piše v „Zvon“, pisati drugim listom tako nekako oblastno od zgoraj dol. Zdravi!

Odgovor našega pesnika kritika, ki je tudi moje mnenje: R u d o l f u, B - r i l u T e h o m i l u, T k a l s k e m u. — Ali menite, da je „Slovenka“ otroški vrtec za pojezijo? Majhno pomislite, da pesmi ne delata samo ritem in rima, posebno če tako šepata, kakor v vaših delcih. Ako se ne upate povpeti tisočkrat višje, potem je boljše, da ponizno obtičete na prozajških tleh. Kjer ni ne ukusa, ne potrebnih študij, ne izvirnosti — tam je pesmovanje mlatev prazne slame.

H a d ž i - H a l e f: Povest mi ne ugaja, pošljem Vam jo, kakor želite nazaj. Kdor ljubi, se izda kmalu, le Vi niste hoteli, da bi drug vedel o drugem, da ga ljubi. In pa sploh nam je dovolj onih malomestnih spletk, v katerih ni nič n o v e g a z a n i m i v e g a. Morda p ūljete drugikrat kaj boljšega.

G o n ċ a r o v. Ne vem, kako ste mogli pisati, da je Goestlova kritika še „gromornejsa“! On Vam je pritrdir le gledé jezika, a povesti ni odrekal njenih vrlin. Vi ste pa v brezpotrebrem uvodu napadli družbo sv. Mohora, zametavali v s o našo literaturo, zabavljali v s e m pisateljem in kritikom, Vi ste obsojali — in kako! — v s o povest ter se norčevali iz spreobrnjenja in pokore. Baš tako brez potrebe in le radi „modernega“ ste napadli klerikalce. Zato sem Vam pisala: „Ne, ne, tako se ne sme i. t. d. Besed pa, kakor: — saj se poznamo! — zato, ker sem priobčila Goestlovo milo kritiko mesto Vaše, takih besed si ne dovoljujem! Stala sem do sedaj nad nizkim nivō, na kterem stoe, žal navadno Slovenci, oziraje se le na osebe in nad takim nizkim nivō, upam, tudi ēstati. — Vaš d-pis, ki je došel baš v času slovanske vzajemnosti, kakor vidite, sem priobčila.“